

Sloboda izražavanja – presude Evropskog suda za ljudska prava

Bilten V: UPOTREBA SKRIVENIH URE AJA ZA SNIMANJE

30. novembar 2012.

Presude Evropskog suda za ljudska prava i nacionalnih evropskih sudova u slučajevima upotrebe skrivenih ure aja za snimanje u novinarske svrhe

Upotreba skrivenih ure aja za snimanje može predstavljati važno sredstvo za novinare, posebno kada je riječ o istraživačkom novinarstvu. U pojedinim slučajevima istraživačko izvještavanje opravdava korištenje skrivenih sredstava, a najčešće kada su u pitanju priče o realnog javnog interesa gdje novinar pokušava da razotkrije sumnjive radnje.

Slučajevi upotrebe skrivenih ure aja rijetko se susreću u praksi Evropskog suda za ljudska prava, dok je najблиža ovoj temi bila odluka Suda u slučaju *Radio Twist protiv Slovačke*, predstavka br. 62202/00, presuda od 19. decembra 2006. Tako je, otkud je se donošenje presude u slučaju *Haldiman protiv Švicarske*, predstavka br. 21830/09, koji se tiče upotrebe skrivenih kamera u potrošačkom TV programu.

Širom Europe praksa varira.

U daljem tekstu predstavljamo glavnu presudu Evropskog suda za ljudska prava i sudsku praksu u drugim evropskim zemljama.

1. Odluke Evropskog suda za ljudska prava

- *Radio Twist protiv Slovačke*, predstavka br. 62202/00, presuda od 19. decembra 2006.

Riječ je o radio kompaniji koja je emitovala snimak telefonskog razgovora između zamjenika premijera i višeg civilnog službenika u Ministarstvu pravde. Domači sudovi utvrdili su da akte javne linosti imaju pravo na zaštitu privatnosti, da je emitovani snimak telefonskog razgovora bio privatne prirode i da nije trebalo da se emituje.

Evropski sud za ljudska prava se nije složio. Sud je naveo da je sporni telefonski razgovor vođen između dva visoka vladina zvaničnika, a ticalo se pitanja od javnog interesa - upravljanja i privatizacije državnih preduzeća. Sud je dalje primijetio da su domaći i sudovi presudni znajući dali injenici da je

emitovani audio snimak dobijen nezakonitim putem, iako ga nijesu napravili sami novinari. Sud nije smatrao da sama injenica da je snimak napravljen i dobijen nezakonito može da liši novinare koji su ga emitovali zaštite njihovog prava na slobodu izražavanja, i utvrdio je povredu prava na slobodu izražavanja.

2. Odluke nacionalnih evropskih sudova

Za države lanice Evropske unije važan je stav iznesen u okviru EU direktive o zaštiti podataka. Direktiva Savjeta 95/46/EC ("Direktiva o zaštiti podataka") predstavlja zajednički skup pravila kojima se reguliše prikupljanje i obrada podataka o ljudima, što uključuje i prikupljanje informacija od strane novinara. Iako u skladu sa ovom Direktivom audio i video snimci pojedinaca napravljeni tajno predstavljaju "lične podatke", u članu 9 Direktiva predviđa i izuzetak za prikupljanje podataka od strane novinara. U slučaju *Tietosuoja-vaaltuutettu* (Slučaj C-73/07, 18. decembar 2008), Evropski sud pravde potvrđio je da novinarsko izuzeće važi ako je jedini cilj dokumenta objelodanjivanje informacija, mišljenja i ideja u javnosti.

Nacionalni sudovi širom Evrope zauzimaju različite stavove po ovom pitanju.

U Španiji, Vrhovni sud je zauzeo veoma strog stav i prema samoj upotrebi prikrivenih uređaja za snimanje, dok emitovanje takvih materijala samo po sebi predstavlja ometanje prava na privatnost (Odluka od 18. decembra 2008). Nedavno, 30. januara 2012, Ustavni sud Španije potvrđio je da je upotreba skrivenih kamera u novinarstvu neustavna, bez obzira na javni značaj svrhe istraživanja.

Bugarska primjenjuje oigledno kategoriju pristup u skladu sa članom 32 stav 2 svog Ustava, kojim se zabranjuje pranje, fotografisanje i audio ili video snimanje bilo kog lica, osim u slučaju ovih gdje su takvi postupci dozvoljeni zakonom. Tako je, član 339a Krivi nog zakonika kriminalizuje prodaju posebnih tehničkih uređaja bez dozvole, što uključuje i skrivene kamere. Novinar Džordž Buhnici je 2005. godine bio osuđen i novično kažnjjen u skladu sa ovim odredbama zbog korištenja kamere sakrivene u naočarima za snimanje koruptivnih radnji u državnim slobodnim carinskim prodavnicama i na carinama.

Nasuprot tome, u drugim zemljama, uključujući i Veliku Britaniju, Njemačku, Francusku i Grčku, zakon ostavlja mesta za pravilno, proporcionalno i odgovorno korištenje skrivenih uređaja za snimanje od strane novinara u saopštavanju i dokumentovanju vijesti koje razotkrivaju korupciju, kriminal, zloupotrebe i druge nedozvoljene radnje.

U Francuskoj, Regionalni sud u Parizu (17. granica 2009. - *R. Berghausen protiv France Télévisions S.A. i drugih*) razmatrao je slučaj portparola jedne farmaceutske kompanije koji je prvi put intervjuisan uz njegovo znanje, a ubrzo zatim sniman tajno. U ovom slučaju sud je zaključio da je potreba da se obavijesti javnost bila važnija od prava pojedinca na kontrolu upotrebe svog imidža i utvrdio da nije bilo nesrazmjerne invazije na privatnost. Materijal je snimljen i emitovan pod uslovima koji su veoma slični onima pod kojima je on pristao da bude sniman nekoliko sekundi ranije, a teme su bile iste one ije je razmatranje upravo odobrio. Međutim, stav portparola bio je veoma različit u odnosu na onaj u 'formalnom' razgovoru. Na primjer, iako je odgovorio da ne zna da li je njegova kompanija biti otvorena i u češkoj Republici dok je kamera bila uključena, dao je drugačiji odgovor kada je mislio da je kamera bila isključena. Tako je, poslije dugog objašnjenja o

pra enju porijekla ljekova koje distribuira njegova kompanija dok je kamera bila uklju ena, rekao je da za ljekove proizvedene u drugim zemljama tako e garantuje proizvo a i da je sistem za provjeru apoteka neefikasan.

Dakle, potreba da se obavijesti javnost imala je primat nad bilo kakvim pravom na imidž ili pravom na privatnost.

U Njema koj, Apelacioni sud u Minhenu (presuda od 20. januara 2005. - predmet br. 6 U 3236/04) odbacio je tužbu uprave jedne konsultantske firme protiv novinara. Tužilac je zahtjevao zabranu, informacije i odštetu, jer je optuženi, dok je istraživao navode o prikrivenom oglašavanju u toku ve ernje serije na ARD televiziji, koristio poslovnu dokumentaciju tužioca i tajno snimljeni video materijal. Snimak prikazuje žensku osobu zaposlenu kod tužioca na prodajnom sastanku sa sindikalnim predstavnicima kako nudi uklju ivanje odre enih tema ili proizvoda u seriju u zamjenu za pla anje.

Sud je zaklju io da su navodi o prikrivenom oglašavanju mogli biti potkrijepljeni jedino putem tajne istrage. Odlu eno je, dakle, da zahtjev za zabranom treba da bude odbijen. U situacijama gdje nije bilo drugog na ina da se provjeri sumnja, pravo na slobodu izražavanja i prikupljanja informacija uklju uje i koriš enje skrivenih ure aja za snimanje. Pošto se javni radiodifuzni servis finansira putem pretplate, posebno je važno za javni interes da zloupotrebe povezane sa nezakonskim prikrivenim reklamiranjem budu iznesene na svjetlo dana.

U nekoliko zemalja samoregulatorni sistemi funkcionišu uporedo sa zakonskim odredbama i koriste se kao prva mjera kojoj se pribjegava u slu aju onih koji žele da se žale zbog koriš enja tajnih tehnika. Na primjer, u **Belgiji** je Savjet za štampu usvojio posebnu "*Eti ku Direktivu o tajnom (undercover) novinarstvu*". Prema ovoj Direktivi, tajne tehnike treba koristiti u skladu sa sljede im kriterijumima:

- (1) dobijene informacije treba da su od velikog društvenog zna aja;
- (2) ne postoji mogu nost dobijanja informacija putem konvencionalnih novinarskih metoda;
- (3) rizici vezani za primjenu ovog metoda srazmjeri su rezultatima kojima se teži; i
- (4) odluku o primjeni tajne metode i realizaciji izvještaja treba donijeti u saradnji sa glavnim urednicima i uz njihovu odgovornost.¹

Sli no se primjenjuje i u Holandiji² i Velikoj Britaniji. Na primjer, *Ure iva ke smjernice BBC televizije* sadrže poduzi odjeljak koji ure uje pravila i procedure BBC za pravljenje i kasnije koriš enje "tajnih snimaka". BBC Smjernice predvi aju sljede e:

"BBC obi no koristi tajno snimanje samo... kao istražno sredstvo gdje:

- postoje jasni prima facie dokazi o djelovanju ili namjeri da se izvrši djelovanje za koje je u javnom interesu da bude otkiveno,
- snimanje je neophodno da bi se dokazalo djelovanje, i

¹ Vereniging van de Raad voor de Journalistiek, *Eti ki kodeks* (2010), <http://www.rvdj.be/journalistieke-code>. Pogledati i nedavne odluke Flamanskog Savjeta za štampu o ovom pitanju: Flamanski Savjet za novinarsku etiku, *Backx i drugi protiv NV VRT*, 10. septembar 2009, <http://merlin.obs.coe.int/iris/2009/10/article5.en.html> i Flamanski Savjet za novinarsku etiku, *Thierry V. protiv NV VRT*, 13. januar 2011, <http://merlin.obs.coe.int/iris/2011/3/article8.en.html>.

² Leidraad van de Raad voor de Journalistiek, odjeljak 2.1.6, septembar 2010:

<http://www.rvdj.nl/rvdj-archive//docs/Leidraad%20RvdJ%20-%20september%202010.pdf>.

- ne postoji održivi, alternativni način prikupljanja dokaza koji bi potvrdili djelovanje."

Pored toga, u Uredbe o smjernicama BBC navodi se da tajni snimci mogu biti napravljeni "u cilju dobijanja materijala izvan Velike Britanije, gdje zakoni te zemlje ne uobičajeno i odgovorno prikupljanje materijala izuzetno teškim ili nemoguće" ili "kao metoda potroša koga, naučnog ili društvenog istraživanja u javnom interesu, gdje ne postoji druge metode koje prirodno mogu zabilježiti stavove ili djelovanja o kojima je riječ".³

Što se tiče naknadnog emitovanja, BBC Smjernice navode da "rezultate istraživanja treba urediti na način koji obezbeđuje fer i tačan prikaz istraživanja. Saglasnost objekta treba retroaktivno dobiti od pojedinaca ili organizacija koji su uključeni u naš sadržaj, ili njihove identitete treba na odgovarajući način prikriti. Bilo koji predlog da se u ovakvim okolnostima identifikuju pojedinci ili organizacije bez njihovog pristanka trebalo bi uputiti na Uredbu o politiku".⁴

3. Crna Gora

U Crnoj Gori za krivi način Povreda tajnosti pisma i drugih pošiljki predviđena je novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine, a ako ovo krivi način djela uključuje službeno lice u vršenju službe, kazna je do tri godine (čl. 172). Krivi na djela Neovlašteno prisluškivanje i snimanje (čl. 173), Neovlašteno fotografisanje (čl. 174), Neovlašteno objavljivanje i prikazivanje tučeg spisa, portreta i snimka (čl. 175) i Neovlašteno prikupljanje ili nih podataka (čl. 176), sankcionisana su na isti način.

S izuzetkom Neovlaštenog otkrivanja tajne (čl. 171), kod ostalih navedenih krivi načina djela ne postoji izuzetak od kažnjavanja u slučaju pretežnog opštег interesa, što bi novinarima i drugim licima omogućilo da, na primjer, spriječe izvršenje krivi načina djela ili otkriju počinioča krivi načina djela.

Sa druge strane, građansko pravo ne sadrži odredbe u kojima je detaljno uređeno pravo na zaštitu privatnosti u odnosu na pravo na informisanje, a što je od posebnog značaja za rad medija.

Kodeks novinara Crne Gore u članku 6 predviđa da "[z]a prikupljanje informacija u bilo kom obliku, novinar koristi profesionalno način i pravno dozvoljene metode. Odstupanje od ovog pravila dopušteno je jedino u slučaju evitima kada te metode nijesu dovoljne, a informacija do koje treba doći izuzetno je važna za javnost." Međutim, ovaj Kodeks ne može spasiti novinara potencijalne krivi načine odgovornosti.

Akcija za ljudska prava (HRA) se stoga zalaže za dopunu i Krivi način zakonika i Zakona o medijima.⁵

³ Uredba o smjernicama BBC, odjeljak 7: Privatnost / Tajno snimanje:

<http://www.bbc.co.uk/guidelines/editorialguidelines/page/guidelines-privacy-practices-secret-recording/#approval-of-secret-recording>.

⁴ Ibid, odjeljak 7.4.16.

⁵ Za predlog dopune Zakona o medijima pogledajte Predlog reforme odgovornosti za povredu načina i ugleda: http://www.hraction.org/wp-content/uploads/predlog_reforme-zakon_o_kleveti_i_uvredi.pdf

Pripremio: Peter Noorlander, direktor Media Law Defence Initiative, London u saradnji sa HRA

British Embassy
Podgorica

Bilteni se objavljaju u okviru projekta "Monitoring novinarskih samoregulatornih tijela u Crnoj Gori" koji finansasira Britanska ambasada u Podgorici.
